

[Industriministeren]

fremmestrukturen og bl.a. nedsat et erhvervsudviklingsråd, der skal overveje at fremsætte forslag til den fremtidige erhvervsudviklingsindsats, et arbejde, der er godt i gang.

Jeg synes, det er godt, at vi får debatten om den fremtidige erhvervs politik, og jeg har også selv inviteret til det, senest sidste efterår, bl.a. med de ti erhvervs politiske temaer, som jeg endda kan oplyse er blevet fulgt op med meget konstruktive drøftelser både i udvalg, i offentligheden og i de kredse, der er relevante for emnet.

Jeg tror, de fleste af os er enige om at styrke erhvervslivets internationale konkurrenceevne, øge eksportindtjeningen, så vi får mulighed for at skabe mere beskæftigelse, løse problemerne i dansk økonomi og skabe grundlag for en fortsat høj velfærd og sørge for et bæredygtigt miljø. Men når det kommer til midlerne, kan det godt være, at vi på nogle punkter er uenige, og regeringen kan derfor ikke tilslutte sig det fremsatte beslutningsforslag, selv om det naturligvis også er positive elementer.

Det er et dogme, at regeringen afskaffer al medfinansiering af erhvervsudvikling, som det står anført. Tværtimod koncentrerer vi indsatsen om særlige programorienterede forsknings- og udviklingsaktiviteter, om strukturudvikling i små og mellemstore virksomheder, netværksudvikling og teknologisk service. Jeg tænker bl.a. på særlige programinitiativer, der har som målsætning at overvinde særlige barrierer for virksomhedernes udvikling, små og mellemstore virksomheders strukturtilpasning og fremme af hastigheden i den teknologiske udvikling.

Vi vil også gerne være med til at sikre en udbygget teknologisk infrastruktur, herunder et teknologisk servicenet, der fungerer, så danske virksomheder hurtigt lokalt kan udnytte de nyeste teknologiske fremskridt.

SF nævner, at det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over de samfundsøkonomiske konsekvenser af en aktiv og dynamisk erhvervs politik som beskrevet. Der foreligger ikke en økonomisk teori og metode, der videnskabeligt kan afklare det spørgsmål. Alligevel skønner SF den samfundsøkonomiske effekt af sit forslag til at være 5 mia. kr. i forøget produktionsværdi i 1995, en forøgelse af eksporten på 2 mia. kr., en forbedring af beskæftigelsen på 25.000 i den private sektor og en forbedring af betalingsbalancen på 5 mia. kr. og en endnu

større reduktion af statsunderskuddet. Det forekommer mig at være en noget uvovet påstand.

Der foreligger ikke videnskabelige analyser, der har påvist, at en støttekrone af den her omhandlede art giver samfundsøkonomisk større effekt end den markedsdrevne udvikling. Tværtimod mener mange – også Michael Porter, der jo hyppigt citeres i den danske debat for øjeblikket, og som SF bygger sit forslag på – at virksomhederne netop bliver gode til at konkurrere ved at lade den kvalitative konkurrence slå igennem. Markedet og konkurrencen mellem virksomhederne uden forvridninger er netop vejen til øgning af den økonomiske effektivitet, vejen til at lære at konkurrere internationalt, herunder ved at give fuld markedsadgang og liberalisere samhandelen. En forudsætning for at kunne konkurrere på markedsvilkår er at operere på markedsvilkår.

Interessant er det faktisk, at de fleste europæiske lande er på vej mod samme kurs i erhvervs politikken. Selv lande, som traditionelt har hældet deres hoved til offentlige storskala-programmer, som f.eks. Frankrig, er hastigt på vej mod en mere sund markedstænkning. Men ikke alle er kommet lige langt, og derfor er der stadig væk udfordringer for dansk erhvervsliv, og vi skal naturligvis ikke være dumme danskere, men til gengæld anvende den offentlige medfinansiering, der er til rådighed, strategisk rigtigt for at nå frem til de gode resultater.

Det er bl.a., fordi visse andre lande i mange år har givet disse specielle sektorprogrammernes støtte til deres virksomheder, at de faktisk i dag har vanskeligheder med at klare tilpasningen til EF's indre marked.

Derimod går det ganske godt med de danske virksomheders entré til det fælles marked. En nylig undersøgelse i EF-Kommissionen dokumenterer faktisk, at dansk erhvervsliv er nr. 2 i kapløbet om det indre marked, kun overgået af Tyskland, og det er vel at mærke en undersøgelse, der blev lavet inden genforeningen af Tyskland, hvilket vil sige, at den baserer sig på Vesttyskland umiddelbart før genforeningen, så man ville næsten fristes til at tro, at vi formentlig ville ligge på førstepladsen, hvis den blev lavet i dag. De seneste tal for dansk økonomi er endda et bevis på, at vi erhvervs politisk arbejder i den rigtige retning: overskud på betalingsbalancen, lav inflation, forsknings- og udviklingsinvesteringerne er på vej op.